

m aatjeskrant DRENTHE

Het Maatjesproject reorganiseert
Wie neemt de uitdaging aan?
Creatieve deelnemers en vrijwilligers

herfstnummer 2006

Colofon

Herfstnummer 2006
Nr. 8 / jaargang 4

*De Maatjeskrant is een uitgave van
Maatjesproject Drenthe en ver-
schijnt
twee keer per jaar.*

Redactie
Aaffien de Vries
Harry Ploeger
Ammy Braam

De redactie beslist over plaatsing
van stukken en behoudt zich het
recht voor ingezonden stukken in te
korten.

Aan dit nummer werkten mee
Willemijn Groothuis
Heleen van de Voorde
Marieke Heidotting
Hannie de Vos en Joke Hoffman
Lous Bremmer en Stien Kraay
Marjolein Gerrits
Marion Cuvalier
Nel van Doesum
Fred Blacquièr
Jan Braam

Redactieadres
Dennenweg 9
9404 RA ASSEN

Telefoon
(0592) 33 47 48

E-mail
maatjesproject@ggzdrenthe.nl

Kopij
Heb jij een leuk idee voor in de
Maatjeskrant schrijf dan aan één
van bovenstaande personen onder
vermelding van redactie
Maatjeskrant.
De deadline voor het volgende
nummer is 1 februari 2007.

Oplage
750 exemplaren

Opmaak, drukken en afwerken

Inhoudsopgave

Redactioneel	pag. 3
Nieuwe uitdaging voor Harry Ploeger	pag. 3
In gesprek met...	pag. 4
Het Maatjesproject reorganiseert	pag. 5
Joke en Hannie al 10 jaar samen	pag. 6
The Lion King "Afrika ontwaakt"	pag. 7
Zomer ...	pag. 8
... en Winter	pag. 9
De projectcoördinator ziek	pag. 10
Wie neemt de uitdaging aan	pag. 10
Koppels ontkoppelen?	pag. 11
Activiteitenkalender	pag. 12
Jaarverslag	pag. 12
De passie van ...	pag. 13
Afscheid van Elma	pag. 14
Jan Braam, werknemer-vrijwilliger	pag. 14

***Groot, klein
sterk en kwetsbaar.
't Hoort allemaal bij mij
groeien doet zeer en
als je het mij vraagt ben
ik er nooit mee klaar.***

Heleen van de Voorde

Redactioneel

(tekst volgt)

Aaffien de Vries
Projectcoördinator

Nieuwe uitdaging voor Harry Ploeger

Zoals bekend, heb ik een andere baan. Ik word ondersteuner van de Cliëntenraad.

De Cliëntenraad is een advies- en overlegorgaan van de cliënten met de directie van divisie Noord.

Je kunt zeggen het is te vergelijken met de ondernemingsraad. Ik zal in grote lijnen weergeven wat mijn taken zijn: notuleren van vergaderingen; in overleg de agenda opstellen; helpen met de voorbereiding van de vergaderingen; stukken lezen; adviezen schrijven; ondersteunen van de Cliëntenraad tijdens de vergadering.

Ik heb geen actieve inbreng maar kan de leden van de raad tijdens de vergadering adviseren. Ik vervul ook een actieve rol in de aanloop naar verkiezingen zoals werving nieuwe leden en het geven van voorlichting. Het is een uitdagende, creatieve baan.

Toch neem ik met een gevoel van spijt afscheid van het Maatjesproject. Ik heb er een leuke tijd gehad, veel meegemaakt, veel geleerd en gigantisch veel kilometers gereden wat tevens het vervelendste aspect van het werk is. Het rijden zal ik niet missen, ik kan nu weer alles op de fiets doen en dat zal een heilzaam effect hebben op mijn conditie.

Het slotakkoord: ik wens het Maatjesproject een lang en gezond leven, dat er nog veel mensen bij elkaar gebracht mogen worden en dat het de dynamische club blijft die het altijd al geweest is.

Harry Ploeger

In gesprek met ... Yvonne van Altena en Diny Reinalda

Harry Ploeger doet verslag

Na een rit door de eindeloze dreven van de Veenkoloniale streken, er hangt een lichte nevel over de velden waardoor je de horizon niet ziet, kom ik aan op het adres waar ik een koppel over hun activiteiten ga interviewen.

Bij mijn binnenkomst word ik enthousiast begroet door twee poedels. Als de honden gekalmeerd zijn, maak ik kennis met beide dames. Onder het genot van een kop koffie vertel ik hoe het interview zal verlopen. We spreken af dat zij gewoon doorgaan met waar ze mee bezig zijn en dat ik ondertussen enige vragen zal stellen.

Yvonne vindt het leuk om iets met anderen te doen en is eigenlijk in het Maatjesproject gerold.

Diny had weinig contacten buiten haar gezin, zij zat in een isolement en meldde zich aan bij het Maatjesproject. Zij heeft kort ingeschreven gestaan voor zij aan Yvonne gekoppeld werd.

Ze kennen elkaar nu 1½ jaar. Het klikte vanaf het begin. Wat niet onvermeld mag blijven is dat zij beide drie kinderen hebben, ook nog in dezelfde volgorde j-m-j, en dat zij hetzelfde sterrenbeeld hebben namelijk maagd. Over enige tijd is het contact via het Maatjesproject afgelopen. Maar zij zijn ondertussen goede vriendinnen geworden en gaan buiten het project om gewoon door met het contact.

Creativiteit is een belangrijk onderdeel van hun contact wat niet wil zeggen dat zij geen andere dingen doen, kletsen of wandelen met de honden kan ook leuk zijn. Yvonne is erg creatief: beeldhouwen, schilderen met acryl- en olieverf, fotograferen, tekenen en pasteltekenen. Diny breide, naaide en borduurde in het verleden. Zij dacht niet te kunnen tekenen of schilderen, maar dat bleek dus niet zo te zijn. Yvonne heeft haar gestimuleerd om te gaan aquarelleren en dat gaat haar heel goed af. Ze maakt mooie aquarellen en heeft de techniek goed in de vingers. Andere hobby's van haar zijn de computer en het maken van kaarten. Zij zit bij een computerclub.

Voor volgend jaar hebben Diny en Yvonne

het plan te gaan exposeren. In Klazienaveen wordt ieder jaar "Kunst in de kas" georganiseerd. Yvonne exposeert daar en heeft Diny overgehaald om daar ook te gaan exposeren.

Beiden vinden dat het Maatjesproject een goed project, het heeft in ieder geval hun leven verrijkt. Wat ook leuk is aan het project zijn de koppelactiviteiten. Het bezoek aan het museum "Ellert en Brammert" in Schoonoord hebben zij ontzettend leuk gevonden. Het gesprek loopt naar het einde. Het was een leuk, ongedwongen gesprek waarin veel gelachen is. Het is mooi dat mensen een hobby hebben waar ze veel in kwijt kunnen en die ook nog resultaten oplevert. Ik stap weer in mijn auto

Het Maatjesproject reorganiseert ... wat merkt u daarvan?

Bezuinigingen

Weet u het nog? De post en de Maatjesraad van vorig jaar – de berichten dat we moeten reorganiseren? Het heeft een tijd stil gelegen door ziekte van de projectcoördinator maar we pakken het nu gewoon weer op. We moeten bezuinigen. En toch willen we graag zoveel mogelijk maatjes koppelen en begeleiden. De uren van de secretaresse zijn drastisch ingekrompen en Harry Ploeger is vertrokken. Gelukkig gaat hij wel op een andere plek zijn krachten inzetten. Voor een overgangperiode proberen we een opvolger te vinden maar uiteindelijk moeten we wel begeleidingsuren inleveren.

Vrijwillig begeleiders

We zijn begonnen met de uitvoering van het plan om met vrijwillig begeleiders te gaan werken. Anneke Agricola, Lous Bremmer en Stien Kraay bijten de spits af. Zij gaan ieder vijf koppels begeleiden. In de volgende Maatjeskrant zullen ze u vertellen over hun ervaringen. Aan Anneke, Stien en Lous hebben we echter niet genoeg. We zoeken nog meer begeleiders. Als u dat wat lijkt, begeleider zijn bij het project, neem dan gerust contact op. We kunnen dan praten over de mogelijkheden en de functie-eisen.

De vrijwillig begeleiders kunnen ingezet worden in iedere regio. Daar waar nodig zetten we de betaalde krachten in. Dat zijn op dit moment Jeannette Springer en Marc Delobel.

Voor u kan dat betekenen dat u met een andere begeleider te maken krijgt dan u gewend was. Maar in de werkwijze verandert er niets, we blijven bijvoorbeeld met dezelfde regelmaat contact met u zoeken. En natuurlijk kunt ook ons altijd benaderen met een vraag of een opmerking.

Nieuwe locatie

We zetten vrijwillig begeleiders in waar dat kan en de betaalde krachten waar dat moet. De betaalde krachten zitten dus niet langer vast aan een regio. Daarom is het handiger om vanuit één locatie te werken. We gaan dan ook verhuizen naar een nieuwe locatie. Daar komen alle aanvragen binnen en die worden van daar uit verdeeld.

Voor u betekent dat dat het kantoor bij u in de buurt verdwijnt. De medewerkers zoeken u op, zoals dat overigens meestal gebeurde. Natuurlijk zullen we u tijdig informeren over de nieuwe huisvesting en hoe we te bereiken zijn.

Als we eenmaal verhuisd zijn nodigen we u allemaal een keer uit om te komen kijken.

Vrijwilligersavonden en koppelactiviteiten
De vrijwilligersavonden en de activiteiten voor de koppels in de zomer en in de winter blijven gewoon bestaan.

Maatjeskrant

Voor het voortbestaan van de Maatjeskrant is het belangrijk dat we nieuwe vrijwilligers vinden. We kunnen de krant niet langer zelf maken. We hebben er hulp bij nodig. Ammy Braam heeft zich aangemeld als vrijwilliger en neemt het secretariaat van de krant op zich. We hebben ook nog een aantal redactieleden nodig, mensen die een interview willen afnemen en verslaan, of andere stukjes willen schrijven. Belangstelling? Meldt u aan! Er komen maar twee kranten per jaar uit dus veel tijd hoeft het niet te kosten.

Overige activiteiten

Ook voor andere activiteiten kunnen we heel goed vrijwilligers gebruiken. Iemand die op het gebied van Public Relations dingen wil doen. Mensen die bedrijven actief willen benaderen voor sponsoring. We hebben al een werkgroep Maatschappelijk Betrokken Ondernemen, maar ook daar kunnen we nog meer mensen gebruiken. Belangstelling? Bel ons of schrijf een briefje – dan kunnen we praten over de mogelijkheden die er zijn.

Joke en Hannie al 10 jaar samen

Aaffien de Vries sprak met hen

Op een warme dag in september sprak ik met Hannie en Joke over hun maatjesschap. We zaten in de tuin van Hannie haar huis, heerlijk koel.

Hoe lang kennen jullie elkaar?

Al wel 10 jaar. Hannie en Joke zijn aan elkaar gekoppeld nog lang voordat het Maatjesproject van start ging. Ze zijn een koppel avant la lettre. Als ik aan hen vraag wat ze zoal deden en doen, komt heel spontaan het antwoord: vooral leuteren. Maar zo is het niet altijd geweest. En dan komen de herinneringen. Aan hoe het begon. Dat Joke, zo stil was, zo weinig zei en vaak zo somber was. Dat ze zo weinig wilde, niet naar buiten voor boodschappen of een wandelingetje, zelfs niet een poosje op het balkon zitten. Hannie ging soms al na een kwartier weer weg omdat ze niets te praten hadden. Hannie vroeg zich af of Joke het contact wel leuk vond. Van Mijndert hoorde ze dat Joke het fijn vond dat ze kwam. En ze ging, iedere week. Hannie nam haar handwerkje mee zodat het niet zo moeilijk was als het lang stil bleef. En ondertussen vertelde ze dan wat over zichzelf en over haar kinderen. Ze merkte dat het Joke steeds een beetje meer ging interesseren. En toen, op een dag, begon Joke te praten, over haar kinderen, over haar tijd in Afrika. Dit was voor Hannie het meest bijzondere moment in al die jaren. Het voelde voor haar als een beloning, een beloning voor al die keren (jarenlang) dat ze was gekomen en niet had opgegeven. "We gaan winnen", dacht ze. In diezelfde tijd ging Joke wonen in Huize Bartje. Het met meer mensen in één huis wonen bleek voor haar veel beter dan het alleen wonen. Vanaf die tijd is Joke enorm opgeknapt, inmiddels is ze een echte spraakwaterval.

Meestal gaat Hannie op bezoek bij Joke, ze drinken koffie en bekijken de plantjes van Joke. Ze heeft een kas en daar kweekt ze van alles in. Bijvoorbeeld een papajapit die ze van Hannie kreeg – het is inmiddels een heus boompje met kleine vruchtjes erin.

We praten verder, over wat ze van elkaar geleerd hebben en wat er belangrijk is in het contact. Hannie vertelt dat ze van Joke heeft geleerd dat het niet helpt en ook niet nodig is om ergens tegenop te zien. Je kunt beter gewoon aanpakken en doen! Joke noemt vooral dat het zo fijn was dat Hannie zorgde voor wat afleiding in die periode dat het zo zwaar voor haar was. Ze vertelt dat het soms zo zwaar was dat ze niet meer wilde leven. Gelukkig kijkt ze daar nu heel anders tegenaan en is ze blij er nog steeds te zijn.

Als we het hebben over de leukste moment samen noemt Joke onmiddellijk de uitjes van de NAM-bon. Het eerste jaar hebben ze een bootreis over de Friese Meren gemaakt. Ze hebben een markt-dag in Meppel bezocht en het afgelopen jaar hebben ze gekegeld in de Hertenkamp.

En toen kwam de nieuwe maatregel aan bod. Het is zwaar bij hen aangekomen. Hannie heeft, met instemming van Joke een brief naar het Maatjesproject gestuurd of ze toch niet als koppel aan het project verbonden mochten blijven. Helaas dat kan niet maar uit de brief is wel duidelijk dat ze echt balen van deze maatregel. Beiden kunnen het wel begrijpen waarom het nodig is, maar toch vinden ze het echt jammer.

Als ik vraag of het misschien ook zo kan zijn dat ze na 10 jaar samen het Maatjesproject eigenlijk niet meer nodig hebben zegt Hannie het volgende: "Ik niet, maar voor Joke zijn de bijeenkomsten erg belangrijk. Ik heb ook wel mijn uitjes naar familie maar Joke heeft zo weinig." Joke vertelt hoe leuk ze de zomer en de kerstbijeenkomsten vindt en hoe ze genoten hebben van de tochtjes van de NAM-bon. En dat ze, met veel plezier deelgenomen hebben aan de lunchtoertocht met de klassiekers van de NAM. Trots vertellen ze dat Jan Braam hen beloofd heeft dat ze hier volgend jaar ook een uitnodiging

voor krijgen, de tocht hoort immers niet bij het Maatjesproject.

Hoe moet het nu verder met Hannie en Joke. Voor mij een vraag, voor hen een weet. Hannie en Joke gaan gewoon samen verder. Ze blijven elkaar zien, ze zijn zo vertrouwd met elkaar geworden dat het niet denkbaar is dat ze elkaar niet meer zullen zien.

Ik bedank Joke en Hannie voor het openhartige gesprek en wens hen alle goeds voor de toekomst. Ik hoop hen weer te zien op een provinciale avond.

The Lion King “Afrika ontwaakt”

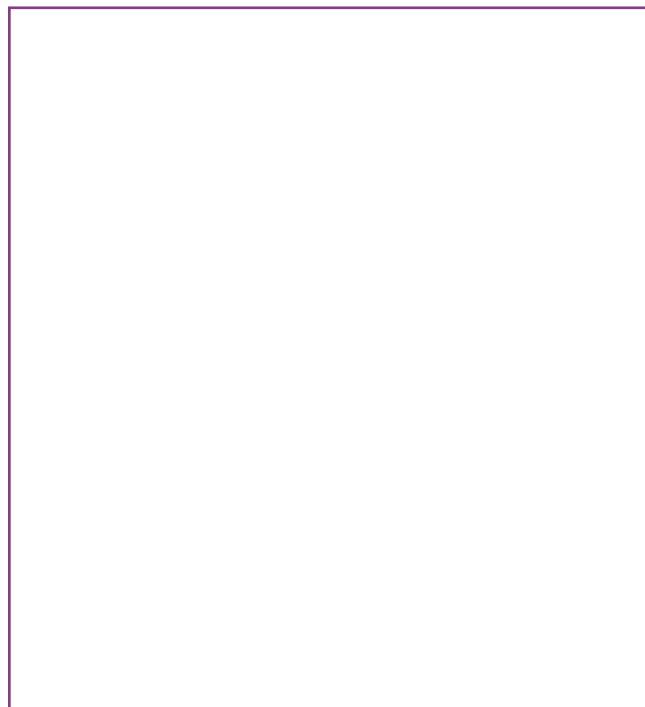
Op 22 april dit jaar ben ik samen met mijn maatje een hele dag op stap geweest. Dit was niet zomaar een dagje uit, maar voor ons allebei een dag die we nooit meer zullen vergeten... Ons dagje uit ging namelijk helemaal naar Scheveningen, naar de musical “The Lion King”. Om dit te kunnen realiseren hebben we gebruik gemaakt van de NAM-bon die ook wij, als koppel hebben gekregen.

's Middags om 13:30 uur zijn we in de auto gestapt om vanuit Assen naar Balkbrug te rijden. Daar

stond om 14:45 een touringcar op ons te wachten die ons naar Scheveningen heeft gebracht. Het was een behoorlijk lange busrit maar de sfeer was goed! Rond 18:00 uur kwamen we aan in Scheveningen waar we eerst is een hip eettentje zijn ingedoken om even uit te rusten en van een heerlijk bordje saté te genieten. Daarna hebben we nog een heel eind over de boulevard gelopen om wat rond te kijken. Het was een heerlijke zwoele avond dus we konden daarna ook nog even een terrasje pakken.

Om 20:00 uur begon de voorstelling. De opening begon al met veel spektakel. Onder begeleiding van prachtige muziek kwamen alle dieren het podium op vanuit alle kanten in de zaal. Dit was echt een prachtig gezicht! De hele voorstelling lang hebben wij beiden met open mond zitten kijken. Mijn maatje en ik hebben allebei al meerdere musicals gezien, maar dit was toch wel een absoluut hoogtepunt! Om 00:00 uur was de voorstelling afgelopen. Laaiend enthousiast liepen we naar buiten waar de touringcar ons weer stond op te wachten. Tegen 03:00 uur waren we weer terug in Balkbrug en van daaruit hebben we weer de auto richting Assen gepakt. Het is echt een aanrader om met de bus het grootste stuk te reizen want zo'n lange dag kost veel energie! Om kwart voor vier waren we weer terug in Assen. Het was voor mijn maatje en mij echt een dag om nooit meer te vergeten!! Wij willen de NAM dan ook hartelijk bedanken voor de bijdrage die wij hebben gekregen. Zonder dit geld was dit waarschijnlijk niet mogelijk geweest.

Groetjes,
Willemijn Groothuis (vrijwilliger)

Zomer ...

Verslag van de zomerbijeenkomsten van het Maatjesproject

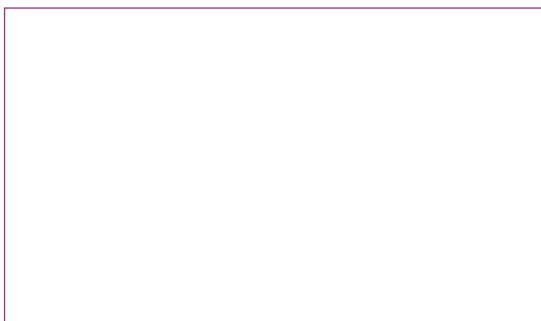
Harry vertelt over de bijeenkomst in Noord

“Er was redelijk wat zon, een graad of 19 en weinig wind. Eerst zijn we met 15 personen gaan wandelen door het wonderschone Asserbos. Een aantal wandelaars had het druk met bosbessen plukken. Naar mijn smaak moest er nog een aantal zonne-uren op staan om ze een goede smaak te geven. De stemming zat er goed in. Bij terugkomst waren al flink wat niet-wandelaars gearriveerd. Van het buffet werd goed gebruik gemaakt. Ik had het idee dat sommige mensen een dag hadden gevast. Waar men ook zat, binnen of buiten, er werd veel gelachen. Een journaliste van “De Krant van Assen” is gekomen om foto’s te nemen. Tussen zes en zeven uur vertrok iedereen huiswaarts. Er waren lovende reacties. De regio Noord kijkt terug op een geslaagd evenement.”

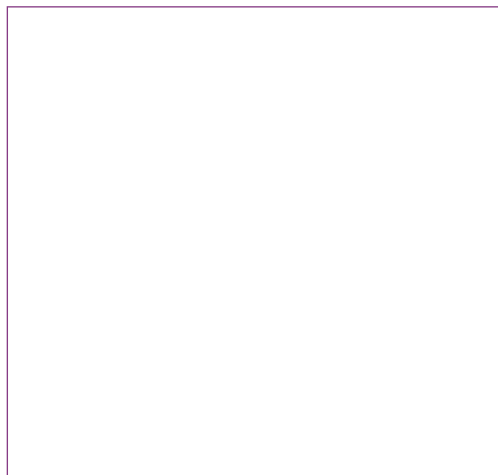
Marc vertelt over regio Zuidwest

“Onze bijeenkomst vond plaats op 28 juni bij brasserie “De Linde” in Beilen. Zittend op het terras verwelkomde ik de 22 maatjes. Het was prachtig terrasweer. Eerst zat iedereen wat verspreid, maar even later werd het een grote cirkel. Onder het genot van koffie, thee en diverse lekkere versnaperingen werd er gebabbeld en gelachen. Er was een ontspannen sfeer en ik vond het leuk om te zien hoe maatjes met elkaar omgingen. Heleen heeft enkele foto’s genomen. Helaas was de batterij van haar camera snel leeg. Om vijf uur vertrok iedereen, verzadigd en tevreden, weer naar huis. Het was een geslaagde middag. We kijken vol verwachting uit naar de zomeractiviteit van 2007. Misschien heeft u een leuk idee wat we dan kunnen doen?”

Jeannette vertelt over de bijeenkomst in Zuidoost

“Het was een snikhete dag en ik was bang dat veel mensen het zouden laten afweten, maar het viel mee. De meeste mensen hebben de koperen ploert getrotseerd en zijn toch gekomen. Een van de vrijwilligers had haar bus volgeladen met collega’s en deelnemers. Wij hebben een heel gezellige middag doorgebracht in het park “Ellert en Brammert” in Schoonoord. Een van de deelnemers bleek een groot kenner te zijn van de Drentse geschiedenis en heeft zijn kennis met ons gedeeld, hiervoor nog mijn dank, dat was erg fijn. Als afsluiting hebben we een Drentse broodmaaltijd genoten in de koelte van de restaurantboerderij. Volgend jaar doen we vast weer iets anders en liefst iets koeler maar voor dit jaar wil ik zeg-

... en Winter

Het Maatjesproject organiseert natuurlijk weer de kerstbijeenkomsten, een gezellig samenzijn rondom de kerstboom. De data vindt u in de activiteitenkalender.

Maar wist u dat er bij de GGZ in Assen en in Beilen een viering wordt georganiseerd waar u samen met uw maatje welkom bent?

Ton Koster vertelt over de viering in Beilen

“In de donkere dagen voor kerstfeest is het van belang om met elkaar het kerstfeest te vieren. Het gaat er niet zozeer om wat het kerstfeest voor u betekent als wel dat wij dit feest gezamenlijk vieren. Daarom is er op donderdag 21 december in Beilen een kerstviering georganiseerd door de geestelijk verzorgers van GGZ Drenthe.

Die middag is er een muziekgroep of een koor en er is ruimte om gezamenlijk te zingen. Daarnaast is er een verhaal en mogelijk een theatergroep met een kerstspel.

Hoe de middag er precies gaat uitzien is nog niet helemaal duidelijk, maar hoe dan ook er is een kopje koffie of thee en u, als maatje-koppel, bent van harte welkom dit kerstfeest met ons mee te vieren.

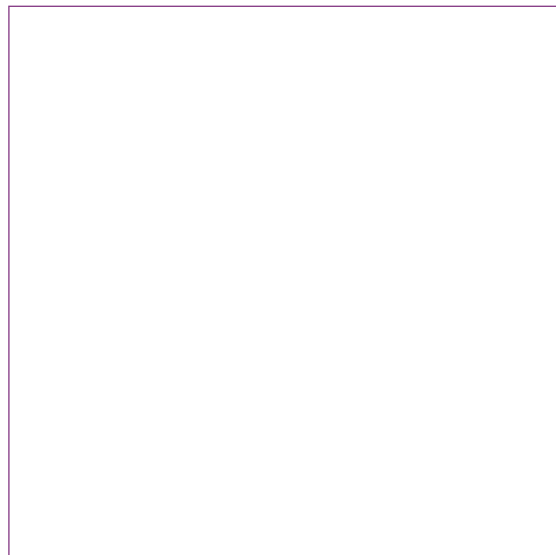
Wij beginnen om 14.00 uur en om 13.30 uur is de grote zaal van de Regenboog open. De kerstviering duurt tot ongeveer 16.00 uur.”

Als u meer wilt weten kunt u bellen met Ton Koster, tel. 0593 535991.

Marijke ter Heege vertelt over de viering in Assen

“In Assen wordt een midwinterfeest georganiseerd. Dat is op maandag 18 december, van 14.00 uur tot ongeveer 16.00 uur in de Brink op het terrein van de GGZ aan de Dennenweg. De zaal is geopend om 13.30 uur.

Het thema is Mozart. De aankleding van de zaal en de inhoud van het programma ademen de sfeer van de 18e eeuw. Met mooie kostuums, pruiken en hoepelrokken. Er is natuurlijk muziek te verwachten, theater en waarschijnlijk iets van dans. Het programma is nog niet definitief rond, dus we weten nog niet

De projectcoördinator ziek

Mijn hoofd, oh mijn hoofd – het lijkt wel of het uit elkaar zal klappen, wat een immense druk! Het helpt een beetje als ik in de ijskoude wind loop. Ik wil rust, rust, rust – geef me een beetje rust, even maar, al is het maar een dag, een uur. Tegelijkertijd is het van binnen zo ontzettend onrustig, alles moet snel, er moet zoveel – er is geen rust te vinden – zelfs als ik lees schieten mijn ogen in sneltreinvaart over de letters. Gèk word ik ervan.

Om te ontspannen moet je leuke dingen doen zeggen ze. Maar ik heb geen tijd, ik moet dit en dit en dat – snel, snel! En iedere dag opnieuw ben ik moe, zo moe. Ik vergeet van alles, namen van mensen, dingen die ik moet doen, van alles. Ik ben veel duizelig en merk dat ik steeds onzekerder word. Tja, en dan uiteindelijk heb ik in de gaten dat het eigenlijk niet zo goed met me gaat. Overspannen dus en op 10 januari heb ik me ziek gemeld. Jammer voor mij, jammer voor het project.

Ik kon haast niet geloven dat het ooit weer anders, beter zou worden. Gelukkig is dat toch gebeurd. In mei ben ik langzaam weer aan het werk gegaan. Dat viel niet mee en ik heb ook nog wel eens een terugslag gehad. Maar uiteindelijk kwam het toch allemaal weer goed. Ik zal moeten leren met wat minder genoeg te nemen. Ik heb nog evenveel ideeën maar ik moet leren dat niet alles kan en ook niet alles uitgevoerd hoeft te worden.

Tijdens mijn ziekte heb ik van diverse mensen uit het project – zowel vrijwilligers als deelnemers – post ontvangen. Ik wil u hiervoor hartelijk bedanken. Zo'n blij van medeleven doet goed in een moeilijke tijd. Het werk van het Maatjesproject is, tijdens mijn ziekte, gelukkig gewoon doorgedaan, de medewerkers hebben zoveel mogelijk opgevangen. En dat hebben ze heel goed gedaan. Toch zijn er ook dingen blijven liggen, met name wat betreft de reorganisatie en die gaan we nu weer oppakken. Elders in deze krant leest u daar meer over.

Aaffien de Vries

Wie neemt de uitdaging aan?

In het herfstnummer van 2005 hebben wij een oproep gedaan om “materiaal” van mensen te krijgen die iets moois, aparts, kunstzinnigs, leuks maken of doen. Dat heeft wel resultaat opgeleverd en ook hebben we op de kerstbijeenkomst gehoord dat er diverse koppels op het creatieve vlak bezig zijn, maar we willen graag wat meer.

Het hoeft dus niet echt een kunstwerk te zijn (dat mag natuurlijk wel), maar alles is goed: een zwart/wit- of kleurenfoto van een tekening, een schilderij, een zelfgeschreven gedicht, een zelfgemaakte foto of een heerlijk recept. Het kan en mag allemaal!

We kunnen ons niet voorstellen dat er niemand is die daaraan mee wil doen. Als je iets leuks hebt, vertellen we je natuurlijk wat er mee gaat gebeuren. Voor anderen moet het wel een verrassing worden.

Meld je dus even, we hopen op erg veel reacties. Alvast bedankt!

Stien Kraay en Lous Bremmer
Hoofdstraat 24, 9463 PC Eext (tel. 0592-264787)

Koppels na één, maximaal twee jaar ontkoppelen Moeten we dat wel doen?

De voorgenomen maatregel om de koppels na één of maximaal twee jaar te ontkoppelen heeft veel reacties losgemaakt. Deze hebben ons niet onberoerd gelaten. We hebben daarom besloten dat we het iets anders moeten doen. Beter ten halve gekeerd dan ten hele gedwaald niet waar? Er blijken heel wat koppels die hebben besloten elkaar te blijven zien, met of zonder Maatjesproject. Al deze mensen krijgen van ons het aanbod om toch bij het project te blijven. Voor alle duidelijkheid, als ze daarvoor kiezen krijgen ze uitnodigingen voor alle bijeenkomsten, de Maatjeskrant en andere post thuisgestuurd en ze krijgen ook gewoon de NAM-bon.

Uit de reacties en tijdens de discussies is wel gebleken dat zowel door vrijwilligers als door deelnemers een actievere rol van het project wordt verwacht dan tot nu toe gangbaar was. Die rol zullen wij zeker op ons nemen en daarom soms ook het advies geven om het contact te beëindigen.

De discussie heeft veel interessante kanten naar voren gebracht die ons helpen bij de overwegingen over hoe lang een contact moet duren. We hopen er dan ook over in gesprek te blijven en zullen er graag gebruik van maken in de verdere besluitvorming.

Conclusie: soms wel, soms niet! Maatjes mogen blijven.

Hieronder een aantal reacties die wij hebben gekregen op de voorgenomen maatregel. Elders in dit nummer vindt u het interview dat ik had met Hannie en Joke, die al meer dan 10 jaar, in volle tevredenheid met elkaar omgaan.

Verschillende reacties

Marjolein Gerrits –vrijwilligster uit regio Zuidwest

“Als het bedoeld is om de wachtlijst van deelnemers te verkleinen dan vraag ik me af of de regel doeltreffend is. Zodra er een positief contact is tussen maatje en deelnemer, laat die zich niet ‘van boven af’ ontbinden en loop je het risico een vrijwilliger kwijt te raken. Als het bedoeld is om vrijwilligers ‘te beschermen’ is het een goede zaak, maar zou ik de regel zodanig formuleren dat het koppel de officiële ‘Maatjesproject-koppel-status’ verliest na 1 of 2 jaar. Dan kan de vrijwilliger zelf bepalen hoe hij/zij de regel wil toepassen.”

Marion Cuvalier –deelnemster uit de regio Zuidoost

“Het contact heeft mij geleerd dat het niet zo eng is om met mensen om te gaan. Het heeft me losser, spontaner gemaakt, het heeft me geholpen om weer contacten te maken. Ik ben weer meer naar buiten getreden. Ik heb nu zelfs een baan als receptioniste.

Ik kan me voorstellen dat het soms wel heel moeilijk is voor mensen als het stopt. Maar ik vind het ook wel goed – het is namelijk wel heel gemakkelijk om je te verlaten op de vrijwilliger. Je moet ook leren zelf iets te doen – je mag je niet vastklampen aan de vrijwilliger.”

Nel van Doesum –secretaris SAS en zeer betrokken en bekend met vrijwilligerswerk

“Er zitten veel kanten aan. Het is belangrijk dat een relatie niet sleets wordt, maar fris blijft, dat beiden er genoeg uit blijven halen. Het is belangrijk recht te doen aan de autonomie van de koppels, maar je moet ook oog hebben voor de vrijwilligers. Kan de vrijwilliger zich vrijwaren van claimend gedrag of hoe lang is hij/zij bestand tegen een langdurige depressie? Maar je moet ook kijken naar het belang van de deelnemer. Ik kan mij voorstellen dat bij bepaalde deelnemers een termijn van twee jaar niet haalbaar is, dat een langzame opbouw van vertrouwen noodzakelijk is, en ik vind dat je daar dan ook ruimte voor moet geven.”

Fred Blacquiere –vrijwilliger uit de regio Noord

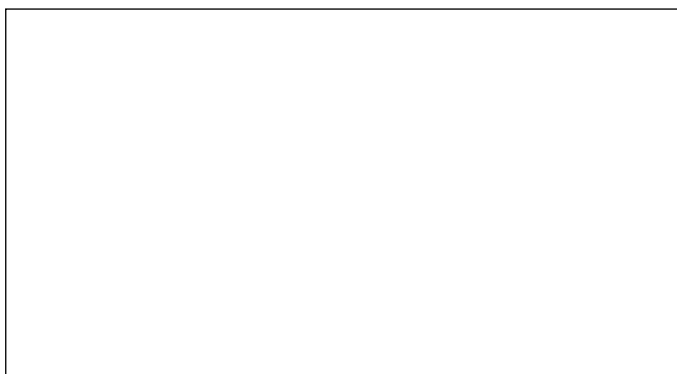

“Je zou aan een verbinding niet een tijdslimiet maar een ‘streef-niveau’ moeten vaststellen: als een maatje een bepaald niveau van de sociale integratie heeft bereikt, moet hij/zij het zelfstandig kunnen handhaven. Sommige mensen met een psychiatrische handicap zullen zonder begeleiding terugval-
len, en zouden dan (mogelijk opnieuw) onderaan de wachtlijst terechtkomen. Het deelnemen aan het

Jaarverslag 2005

Het jaar 2005 was een spannend jaar. Er werd duidelijk dat we fors moeten gaan bezuinigen. We zijn druk aan de gang ge-
gaan om plannen te bedenken. Toch ging gelukkig het gewone werk ook gewoon door. Er zijn in 2005 ruim 150 koppels actief geweest. In het jaarverslag kunt u meer lezen over wat we hebben gedaan en hoe de financiering geregeld was. Als u belangstelling hebt kunt u bij uw regio-medewerker een verslag opvragen.

De passie van ... Marieke Heidotting

Interview door Marc Delobel

Marieke heeft twee hobby's: gedichten schrijven en kaarten maken. Eerst iets over haar gedichten schrijven. Marieke maakt al zo'n negen jaar gedichten. Het schrijven is begonnen tijdens haar eerste opname. Toen ze in therapie was, kreeg ze een opdracht om met enkele woorden een gedicht te maken. Iedereen stond versteld van haar dichttalent. Marieke kreeg hiervoor veel waardering en dit was voor haar een stimulans om hiermee verder te gaan. Haar gedichten gaan over emoties. Bijvoorbeeld: verlies, verdriet en alles wat met het leven te maken heeft. Marieke laat haar gevoel spreken. Ze speelt met woorden, en dat is vaak wat een gedicht mooi maakt. Ze schrijft vanuit haar hart, over wat ze denkt en ze heeft een eigen stijl.

Haar eerste gedicht

*Ik zou graag aan de kust willen lopen.
Dan ga ik denk ik ook weer hopen.
Ik blijf dan steeds denken.
Zou onze lieve Heer me genezing schenken.
Ik blijf hopen dat Hij mij zal genezen.
Bij sommigen duurt mijn genezing lang.
Dan doe ik flink en toch ben ik bang.
Ik heb tijd nodig dat mijn lichaam en geest genezen.
Anders zou ik nog bij het oude wezen.*

*Ik wou van de wereld verdwijnen.
Ik zag de zon niet meer schijnen.
Mijn familie en vriend lieten mij niet gaan.
En ik kreeg een bericht een kleinkind komt er aan.
Daarom moet ik vechten en overleven.
En dat voor alle mooie dingen wat me wordt gegeven.
De kleine is gezond geboren.
Ik zie de zon weer gloren.*

Voor Marieke heeft dit gedicht veel betekenis. Zo kan ze haar gevoelens van zich afschrijven. Als Marieke een gedicht begint, dan heeft ze een paar steekwoorden en bouwt zo een gedicht op. Bijvoorbeeld: sterren, familie, vertrouwen, enz.

Haar andere hobby is kaarten maken. Dit heeft Marieke bij De Klimop (activiteitencentrum RIBW) geleerd. Marieke vindt dit leuk werk. Thuis maakt ze allerlei kaartjes, voor verjaardagen, Kerst, Nieuwjaar, etc...De techniek is niet zo moeilijk. Wel moet je allerlei materialen aanschaffen zoals een klein scherp schaar, lijm, gekleurd papier en afbeeldingen. Deze materialen koopt Marieke op de markt in Hoogeveen. Straks wil ze voor het Maatjesproject ook kaartjes maken samen met haar maatje. Dit wordt vast heel

Afscheid van Elma

Hallo allemaal,

Mijn stagejaar zit er al weer op. Graag wil ik de medewerkers van het Maatjesproject bedanken, dat ik een poosje mee mocht draaien. Ik heb o.a. kennismakings- en evaluatiegesprekken mogen doen. Hierdoor heb ik allemaal aardige mensen ontmoet. Graag wil ik iedereen bedanken voor de gastvrijheid en de fijne gesprekken. Ik zal er altijd met een warm gevoel aan terug denken. Voor de mensen die nog geen maatje hebben, hoop ik dat ze zo snel mogelijk een maatje krijgen.

Voor iedereen het allerbeste toegewenst!

Elma Kuitert

Jan Braam, werknemer-vrijwilliger uit de regio Noord

“Mijn gevoel vraagt: ‘Hoe kunnen ze dat nu voorstellen?’ en mijn verstand antwoordt dan: ‘Het is goed dat een maatjescontact een begin en een eind heeft’. Maar ik hoop wel dat de koppels die ontstaan zijn via het Maatjesproject, betrokken blijven bij de activiteiten. Het zou toch jammer zijn als we de ontstane contacten uit het oog verliezen. Die hebben we nodig om nieuwe vrijwilligers te enthousiasmeren! En de NAM-bon, die moet blijven, ook voor ex-maatjes! Ze horen er ook bij.”

De volledige reacties en nog enkele andere vindt u op de website www.maatjesprojectdrenthe.nl. De discussie blijft natuurlijk wel bestaan, ook met de financiers. Dus als u een mening of een argument voor of tegen een tijdelijke koppeling hebt, laat het ons weten.

Wat vindt u? Hebt u een mening? Laat het ons weten!!

Aaffien de Vries

Provinciaal coördinator

Aaffien de Vries
Postbus 30007
9400 RA ASSEN
Telefoon (0592) 334 748
E-mail maatjesproject@ggzdrenthe.nl

Regio Zuidwest

Marc Delobel
't Haagje 119
7902 LE HOOGEVEEN
Telefoon (0528) 283 893
Mobiel 06-30103982
E-mail maatjes.zw@zonnet.nl

Regio Noord

vacant
Mr. Groen van Prinstererlaan 127
9402 KC ASSEN
Telefoon (0592) 341 193
Mobiel 06-30119681
E-mail maatjes.nrd@zonnet.nl

Regio Zuidoost

Jeannette Springer
Parallelweg 36
7822 GM EMMEN
Telefoon (0591) 680 820
Mobiel 06-30103981
E-mail maatjes.zo@zonnet.nl

